

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoCsp/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121519537
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:6121519537.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Topoľančíka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - Petržalka, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného spoločnosťou Remedium Legal, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: V. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. Y. č. XXX/X, F., právne zastúpenému spoločnosťou JUDr. Peter Vachan, advokát s. r. o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 47 445 092, v konaní o zaplatenie 2.505,16 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 17Csp/36/2022-150 zo dňa 06. februára 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2.505,16 eur, vyčíslený úrok 904,68 eur a úrok z omeškania vyčíslený v sume 274,77 eur a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 2.515,74 eur od 08.04.2021 do 12.10.2021, ako i úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 2.477,96 eur od 13.10.2021 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (výrok I. napadnutého rozsudku) a žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu (výrok II. napadnutého rozsudku).

1.1. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 13.11.2020 medzi postupcom - spoločnosťou D. A. H., a. s. (ďalej aj „D., a.s.“) a žalobcom v spojení so Žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 07.04.2021 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. č. 107614111140717 uzavretej dňa 14.07.2017 medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou D., a.s. a žiadateľom ako dlžníkom ustálil, že veriteľ sa zaviazal, že poskytne za podmienok dohodnutých v uvedenej zmluve flexipôžičku a dlžník sa zaviazal, že poskytnuté peňažné prostriedky vráti a pokiaľ bol účel dohodnutý, zaplatí úroky, poplatky a splní ďalšie záväzky podľa tejto zmluvy. Súd prvej inštancie posúdil právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako spotrebiteľský, a preto pri posudzovaní konkrétneho prípadu vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

1.2. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku ďalej vyplýva, že výzvou právneho predchodcu žalobcu (D., a. s.) zo dňa 21.01.2019 adresovanou žalovanému, tretia upomienka - pokus o zmier mal súd prvej inštancie preukázané, že veriteľ i napriek predchádzajúcim upomienkam eviduje pohľadávku po lehote splatnosti, a to dlžnú pohľadávku 189,75 eur, z čoho predstavuje istina 64,20 eur, úroky 102,39 eur, úroky z omeškania 0,76 eur, poplatky 22,40 eur k úveru žalovaného č. 107614111140717, s dátumom poskytnutia úveru 17.07.2017, s dátumom splatenia úveru 10.07.2025 a zároveň vyzýva na okamžité

zaplatenie dlžnej sumy s tým, že v opačnom prípade bude požadovať vrátenie celej sumy poskytnutého úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti. Taktiež poukázal na to, že na výzve je doručovanie potvrdené prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s.. Z listiny zo dňa 15.03.2019 označenej ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ adresovanej žalovanému mal súd prvej inštancie preukázať, že právny predchodca žalobcu oznamuje žalovanému, že k uvedenému dňu i napriek predchádzajúcim upozorneniam z titulu Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru č. 107614111140717 zo dňa 17.07.2017 nebola uhradená dlžná pohľadávka banky a oznamuje žalovanému, že v súlade s príslušnými ustanoveniami VOP a zmluvy o úvere k uvedenému dňu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 3.118,-eur (z toho istina 2.905,77 eur, ktorá sa úročí počnúc nasledujúcim dňom úrokovou sadzbou z omeškania v zmysle zmluvy o úvere až do jej zaplatenia, úroky: 180,23 eur, poplatky: 32,- eur). Súčasne bol týmto žalovaný vyzvaný na predčasné splatenie zostatku úveru v lehote 7 dní od doručenia výzvy, pričom výzvu, resp. oznámenie o zosplatnení si prevzal dňa 21.03.2019.

1.3. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na to, že listom zo dňa 15.04.2021 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky k 07.04.2021 z uvedenej zmluvy. Taktiež mal preukázať, že právny predchodca žalobcu adresoval žalovanému pokus o zmier a žiadal o úhradu dlhu istiny 2.515,74 eur, vyčísleného riadneho úroku 904,68 eur, úroku z omeškania do postúpenia pohľadávky 274,77 eur, poplatku 27,20 eur, úroku z omeškania po postúpení pohľadávky 36,53 eur, ako i nákladov právneho zastúpenia spolu vo výške 4.123,62 eur a na základe podacieho hárku bol tento pokus daný na prepravu 19.07.2021.

1.4. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie potom vyslovil záver, že žalobca preukázal platné uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá spĺňa všetky obligatórne náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 3.240,- eur, pričom žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky spolu s celkovými nákladmi 5.403,60 eur (z toho výška istiny 3.240,- eur, výška celkových nákladov spotrebiteľa 2.163,60 eur) vrátiť, pričom úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 11,90 % ročne ako fixná počas celej lehoty splatnosti úveru tak, ako to vyplýva aj z údajov veriteľa/sprostredkovateľa spotrebiteľského úveru a zo zmluvy.

1.5. Poukázal na to, že podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je obligatórnou a zároveň kumulatívnou podmienkou (platného) vyhlásenia o mimoriadnej splatnosti plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť veriteľa (v danom prípade právneho predchodcu žalobcu) upozorniť dlžníka (žalovaného) na uplatnenie tohto práva, pričom konštatoval, že žalobca preukázal, že listu zo dňa 15.03.2013 (poznámka odvolacieho súdu: správne malo byť uvedené „15.03.2019“), ktorý žalovaný prevzal dňa 21.03.2019, predchádzalo upozornenie zo dňa 21.01.2019 (tretia upomienka - pokus o zmier), a teda podľa názoru súdu prvej inštancie došlo ku platnému zosplatneniu úveru a platným je aj i následné postúpenie týmto spoplatnením vznikutej pohľadávky dňa 07.04.2021. Na základe uvedeného súd prvej inštancie vyslovil záver, že žalobca je subjektom aktívne vecne legitimovaným v danom spore. Súd prvej inštancie nepovažoval námietky žalovaného za dôvodné, pričom vo vzťahu k nepreukázaniu doručenia upozornenia na splatenie celej dlžnej časti úveru poukázal na to, že žalobca síce nepredložil kópiu doručky alebo kópiu vrátenej zásielky neprevzatej v odbernej lehote, avšak uvedené preukázal predložením výpisu z podacieho hárku, z ktorého vyplýva, že predmetné upozornenie na splatenie dlžnej časti úveru podal na poštovú prepravu, t. j. doručoval ju žalovanému, keď výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 15.09.2019 (poznámka odvolacieho súdu: správne malo byť uvedené „15.03.2019“) bola žalovanému doručená dňa 21.03.2019, z čoho vyplýva, že predmetná výzva sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného.

1.6. Vo vzťahu ku skúmaniu bonity sa súd prvej inštancie nestotožnil s názorom právneho zástupcu žalovaného, nakoľko dospel k záveru, že odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver v rámci kontraktačného procesu vyplýva zo žalobcom predložených listín.

1.7. Na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobe, vyhodnotiac ju ako skutkovo a právne dôvodnú, vyhovel a žalobcovi priznal aj úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal v spore plný úspech, priznal právo na náhradu trov konania proti žalovanému, ktorý úspech vo veci nemal.

2. V zákonnej lehote podal žalovaný proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie z dôvodov vymedzených v ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP (t. j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) a § 365 ods. 1 písm. h) CSP (t. j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

2.1. Nesprávne skutkové zistenia, ktoré vyústili do nesprávneho právneho posúdenia veci, spočívajú podľa názoru žalovaného v tom, že súd prvej inštancie mal preukázať, že právny predchodca žalobcu pri poskytnutí úveru postupoval s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a skúmal schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, taktiež, že mal preukázať splnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj, že mal preukázať platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, a teda mal preukázať aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v konaní.

2.2. Vo vzťahu ku skúmaniu bonity žalovaného namietal, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., a preto nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu, pričom poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-449/13 z 18. decembra 2014 (CA Consumer Finance SA proti Ingrid Bakkausovej a spol.), ako aj rozsudok Krajského súdu v Žiline vo veci sp. zn. 11Co/117/2017 zo dňa 16.05.2017 a rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 4129/18 zo dňa 26.02.2019. V nadväznosti poukázal na to, že ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 uvedeného zákona a nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu, tak nebol podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpisu zmluvy oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, ktoré potom je potrebné považovať za neplatné, čo má za následok nepreukázanie výzvy v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

2.3. Odvolateľ súčasne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7CoCsp/32/2022 zo dňa 15.06.2022, podľa ktorého obsahovou náležitosťou výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je konkretizácia, ku ktorej omeškanej splátke využíva veriteľ právo predčasného zosplatenia úveru. S poukazom na uvedené má žalovaný za to, že predžalobná výzva bez presného označenia konkrétnej mesačnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, je pre neurčitosť neplatný právny úkon, a preto neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

2.4. Vo vzťahu k doručeniu tretej upomienky - pokusu o zmier zo dňa 21.01.2019 žalovaný v odvolaní súčasne namietal záver súdu prvej inštancie, ktorý mal preukázať doručenie tejto tretej upomienky s odkazom na poštový podací hárok. V danej súvislosti žalovaný uviedol, že v danom prípade predmetný poštový hárok neobsahuje žiadnu pečiatku Slovenskej pošty, a. s. a ani podpis a uvedenie mena a priezviska zamestnanca Slovenskej pošty, a. s., z čoho vyvodzuje, že údaje uvedené v predmetnom podacom hárku nie sú preukázané a nejde o hodnoverný dôkaz. Pokiaľ žalobca preukazuje doručenie tretej upomienky dokladom - výpisom z informačného portálu Slovenskej pošty pod číslom zásielky, tak tento výpis nepreukazuje, čo bolo obsahom doručovanej zásielky, pričom žalovaný poprel, že by obsahom doručovanej zásielky bola tretia upomienka. Na základe uvedeného má žalovaný za to, že žalobca odkazom na výpis z informačného portálu Slovenskej pošty pod číslom zásielky nepreukázal doručenie tretej upomienky, keď uvedené vyplýva aj z odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu sp. zn. 9Cdo/292/2020 zo dňa 13.10.2022. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorých pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách sa vyžaduje pri postúpení pohľadávky, aby podmienky v zmysle uvedeného ustanovenia boli splnené ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, t. j. v čase postupovania pohľadávky. Má za to, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a tretiu upomienku, ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, je potrebné považovať za neplatné právne úkony, na základe čoho žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Zároveň žalovaný uviedol, že v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru a došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, čo je v rozpore s ustanovením § 17 zákona č. 129/2010 Z. z., a preto rovnako zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa žalovaného potom žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách a v

konečnom dôsledku nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu. V daných súvislostiach poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoCsp/5/2022 zo dňa 30.03.2022.

2.5. Žalovaný súčasne poukázal na to, že z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, ktorú listinu súd prvej inštancie považuje za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, nakoľko v bode 21 odôvodnenia napadnutého rozsudku súd len uvádza, že platným je i následné postúpenie týmto spoplatnením vzniknutej pohľadávky dňa 07.04.2021, v dôsledku čoho je žalobca subjektom aktívne vecne legitimovaným v danom spore. V danej súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/266/2020, z ktorého vyplýva, že výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 15.03.2019 nemôže predstavovať výzvu v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

2.6. Žalovaný má za to, že žalobca v konaní nepreukázal platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, a to jednak preto, že nepostupoval pri posudzovaní schopností splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou, a preto nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, čo spôsobuje neplatnosť tretej upomienky - pokusu o zmier, ako aj výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, a jednak preto, že nepreukázal samotné doručenie tretej upomienky - pokus o zmier, a taktiež nepreukázal splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, na základe čoho nemá žalobca v konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

2.7. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu v zmysle § 388 CSP zmenil tak, že vo zvyšnej časti zamietne žalobný návrh a prizná žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu sa v celom rozsahu stotožnil s rozsudkom súdu prvej inštancie, pričom poukázal na to, že naďalej trvá na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil v súlade s ust. § 387 CSP.

4. Žalovaný v odvolacej replike rovnako zotrval na všetkých svojich doterajších vyjadreniach a podanom odvolaní v celom rozsahu, keď rovnako zotrval aj na svojom odvolacom návrhu.

5. Žalobca právo na odvoláciu dupliku nevyužil.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Odvolací súd sa predovšetkým stotožnil s odvolacou námietkou žalovaného, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil otázku náležitostí predžalobnej výzvy tretej upomienky - pokus o zmier zo dňa 21.01.2019, keď síce (správne) poukázal na to, že v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je obligatórnou a zároveň kumulatívnou podmienkou (platného) vyhlásenia mimoriadnej splatnosti plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť veriteľa (v danom prípade právneho predchodcu žalobcu) upozorniť dlžníka (žalovaného) na uplatnenie tohto práva, avšak obsahovými náležitosťami tejto výzvy sa v rozsudku vôbec nezaoberal. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva“. Uvedené ustanovenie je potrebné vykladať v kontexte ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky“. Odvolací súd zastáva názor, že výzva prezumovaná § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať špecifikáciu (identifikáciu) splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávacom spore žalovaný) v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Bez uvedenia tejto identifikácie nie je možné následne preskúmať splnenie podmienok

na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a platnosť tohto úkonu. Je potrebné si uvedomiť, že sa nejedná iba o formálnu podmienku, ale sa jedná o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi „dozvedieť sa“ o hroziacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a tento následok odvrátiť. Práve uvedenie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť voči spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie „iba“ výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie, a spotrebiteľ z takto vyjadreného údajov nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť dôvodnosť predčasného zosplatnenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú. Z uvedeného potom v konečnom dôsledku nie je objektívne vopred možné posúdiť, kedy si dodávateľ uplatní svoje právo pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti. Navyše je potrebné poukázať na to, že veriteľovi v spotrebiteľských sporoch vzniká právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru iba v prípade, ak je dlžník v omeškaní s niektorou splátkou aspoň tri mesiace a súčasne upozorní dlžníka - spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Táto 15-dňová lehota (na upozornenie na uplatnenie tohto práva) musí uplynúť do splatnosti splátky, ktorá sa stane najskôr splatnou po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, ktorá zakladá právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru založené omeškaním s úhradou splátky (s ktorou je v omeškaní aspoň tri mesiace), potom môže veriteľ uplatniť výlučne do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (t.j. v poradí prvej splátky, ktorá sa stala splatnou po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, zakladajúcej právo zosplatnenia), inak právo na zosplatnenie na základe splátky, ktorá zakladá právo na zosplatnenie, zanikne. Súd prvej inštancie však nepodrobil prieskumu predmetnú Výzvu (upozornenie) zo dňa 21.01.2019, na základe čoho pristúpil k posúdeniu splnenia podmienok prezumovaných § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka formálne bez náležitého obsahového prieskumu. Vo vzťahu k prejednávanej veci sa však jednalo o skutkovo a právne tak podstatnú otázku, ktorá má primárne vplyv na vecné posúdenie ostatných v odvolaní namietaných skutočností a konečne vplyv na rozhodnutie vo veci samej. V nadväznosti na uvedené odvolací súd zdôrazňuje, že zodpovedanie otázky platnosti upozornenia spotrebiteľa a uplatnenie práva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je rozhodujúce pre skutkové a právne posúdenie skutočností, či došlo k účinnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Uvedené je potom rozhodné aj vo vzťahu k otázke či je daná legitímácia žalobcu v prejednanom spore, a to z hľadiska súladu postupu žalobcu s podmienkami prezumovanými § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky. Zodpovedanie uvedených otázok bolo teda rozhodné pre posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v prejednanom spore, keď súd prvej inštancie náležitým nevysporiadaním sa s obranou žalovaného dospel k predčasnému záveru o danosti vecnej legitímácie na strane žalobcu.

8. Uvedené je preto dôvodom na zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). V súlade s ust. § 391 ods. 3 CSP odvolací súd uvádza, že úlohou súdu prvej inštancie bude posudzovať otázku platnosti upozornenia adresovaného žalovanému v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka z hľadiska jeho určitosti (skutkové a tomu zodpovedajúce právne závery súdu prvej inštancie ohľadne tejto otázky v odôvodnení rozsudku napriek konkrétnej obrane žalovaného úplne absentujú). V nadväznosti na uvedené, v zmysle vyššie vyslovených právnych záverov odvolacieho súdu, sa vysporiada s námietkami žalovaného o nedostatku legitímácie na strane žalobcu. V prípade vykonania nových dôkazov, tieto následne vyhodnotí v kontexte ostatných dôkazov a zhodnotí, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých záverov vychádzal a ako ich skutkovo a právne vyhodnotil. Závery, ktoré prijme, primerane vysvetlí tak, aby z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplývala jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu a účelu podstaty a zmyslu.

9. Vo svojom novom rozhodnutí súd prvej inštancie podľa ust. § 396 ods. 1 a 3 CSP a ust. § 262 ods. 1 CSP rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)